Podstawy programowania

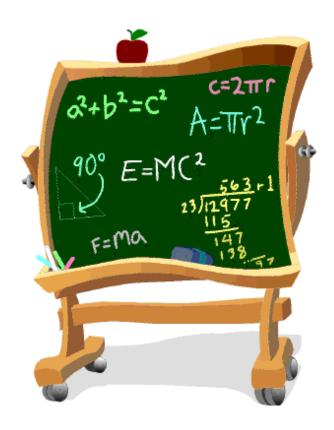

Wykład: 4

Tablice statyczne

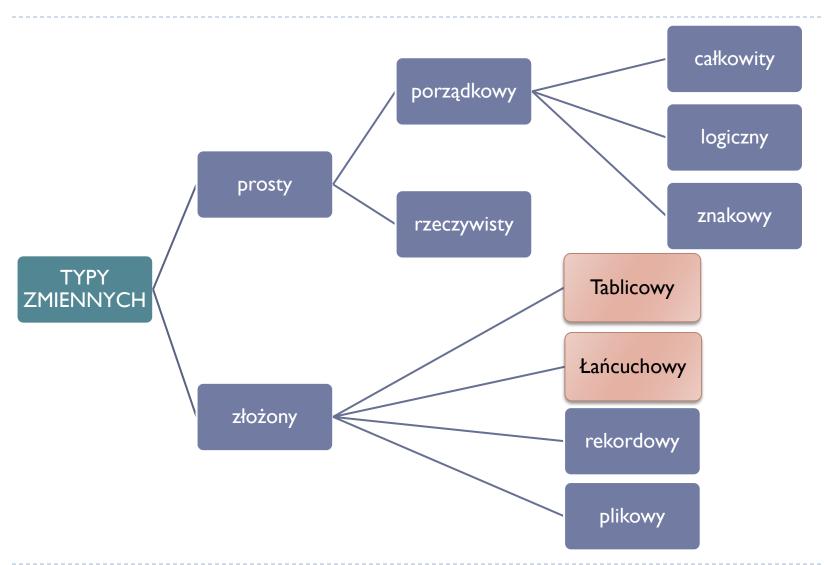
Podstawy programowania

B

Klasyfikacja zmiennych statycznych

Rodzaje tablic

Tablice jednowymiarowe (wektory)

- są zespołem określonej liczby zmiennych o wspólnej nazwie, które ponumerowano liczbami naturalnymi każda z nich ma przypisany na stałe tzw. indeks,
- mogą przechowywać nie większą od ich długości liczbę elementów zbioru danych jednakowego typu.

	tab						- nazwa tablicy	
34	56	32	-8	45	2		13	- wartości
tab[0]	tab[I]	tab[2]	tab[3]	tab[4]	tab[5]		tab[n-1]	- pole – nazwa[indeks]

W zapisie symbolicznym T[6] oznacza 6 zmienną w tablicy T Indeks może być określony przez bezpośrednie podanie wartości w odwołaniu do elementu tablicy, np. T[6], lub użycie nazwy zmiennej o typie zgodnym z indeksem, np. T[X] Zmienną X nazywamy wtedy zmienną indeksową i wskazanie elementu tablicy wymaga odczytania jej aktualnej wartości.

B

Rodzaje tablic

Tablice dwu – i więcej wymiarowe (macierze)

- są zespołem określonej liczby zmiennych o wspólnej nazwie, które oznaczono dwoma lub więcej indeksami,
- mogą przechowywać nie większą od ich rozmiaru liczbę elementów zbioru danych jednakowego typu.

	0	1	2	3	4
0					
1					
2					
3					
4					

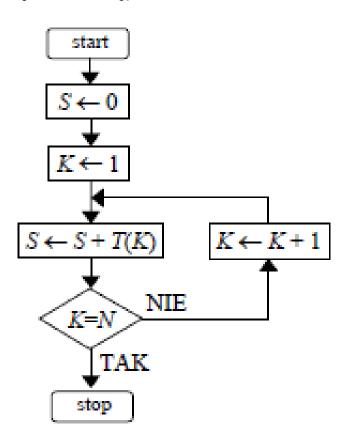
W zapisie symbolicznym W[3][5] oznacza zmienną w tablicy W położoną umownie na przecięciu 3 wiersza i 5 kolumny.

Obsługa tablicy jednowymiarowej

Algorytm sumowania N liczb zapamiętanych w tablicy T

- S ← 0 (ustalenie początkowej wartości sumy);
- K ← 1 (ustalenie początkowej wartości zmiennej indeksowej);
- wykonaj co następuje N razy:
 - 3.1. $S \leftarrow S + T(K)$;
 - 3.2. $K \leftarrow K + 1$.

Tablice

Tworzenie jednowymiarowych tablic zmiennych - za deklaracją zmiennej podamy liczbę elementów.

```
typ_zmiennej nazwa_zmiennej [liczba_elementow];
```

liczba_elementów - musi być wartością stałą dosłowną, lub stałą const Np.:

```
int Tablica[ 10 ];
Lub:

const STALA = 10;
int Tablica[ STALA ];
```

B

Tablice

```
#include <iostream>
using namespace std;

int main()
{
   int liczbyCalkowite[5];
        // Definicia tablicy pieciu liczb całkowitych
   double liczbyRzeczywiste[3];
        // Definicia tablicy trzech liczb zmiennoprzecinkowych
   return 0;
}
```

Tablice

Tablice można tworzyć z:

- ✓ typów fundamentalnych (z wyjątkiem void),
- ✓ typów wyliczeniowych (enum),
- ✓ wskaźników,
- ✓ innych tablic;
- ✓ obiektów typu zdefiniowanego przez użytkownika (czyli klasy),
- ✓ wskaźników do pokazywania na składniki klasy.

Tablice

Numeracja elementów tablicy zaczyna się od zera.

Jeśli zdefiniujemy tablicę:

int
$$tab[5]$$
;

jest to tablica pięciu elementów typu int. Poszczególne elementy tej tablicy to:

```
tab[0] tab[1] tab[2] tab[3] tab[4]
```


Inicjalizacja tablicy - nadanie wartości początkowych momencie definicji tablicy.

Np.:

```
int tab[6] = \{2, 3, 5, 7, 11, 13\};
```

Jest równoznaczne z:

```
tab[0]=2; tab[1]=3; tab[2]=5;
tab[3]=7; tab[4]=11; tab[5]=13;
```

```
Uwaga: zapis: cout << tab[6];</pre>
odnosi się do nieistniejącego elementu tablicy.
```


Przy zapisie:

int tab
$$[]$$
 = $\{2, 3, 5, 7, 11, 13\};$

kompilator "domyśli się", że chodzi tablicę 6-cio elementową.

Przy zapisie:

int tab[6] =
$$\{2, 3, 5\}$$
;

pierwsze trzy elementy zostaną zainicjalizowane podanymi wartościami, pozostałe zerami:

```
tab[0]=2; tab[1]=3; tab[2]=5;
tab[3]=0; tab[4]=0; tab[5]=0;
```


Uwaga: Code::Blocks dopuszcza konstrukcję:

```
typ elementów nazwa tablicy[zmienna];
```

pozwala ona na tworzenie statycznych tablic o liczbie elementów podanej w zmiennej. Na przykład:

```
int n;
cin >> n;
double a[n];
```

Nie jest to standardowe rozwiązanie i może nie być przenośne na inne kompilatory C++.

Obsługa tablicy jednowymiarowej

```
for (i=0; i < rozmiar; i++) .....;
```

Przykład:

Dana jest 6-cio elementowa tablica, Wypisz jeśli wartość w tablicy jest parzysta

```
int tab[6] = \{1,2,3,4,5,6\};
for(int i=0;i<5;i++)
    if(tab[i]%2==0)
      cout<<tab[i]<<" ";
```

Przykład: Lotto – losowanie 6 liczb bez powtórzeń z zakresu 1-49


```
int main()
    srand(time(NULL));
    bool powt = false;
    int tab[6];
    int i = 0, x;
    do
        powt = false;
        x = rand() \% 48 + 1;
        for(int j=0; j<i; j++)
            if(x==tab[j]) powt = true;
        if (powt==true) continue;
        tab[i] = x;
        i++;
    } while (i < 6);</pre>
    for (int j = 0; j < 6; j++)
        cout << tab[j] << " ";</pre>
    return 0;
```


NAZWA TABLICY jest równocześnie ADRESEM JEJ ZEROWEGO ELEMENTU

Dla: int tab[10];

zapis: tab jest równoznaczny z &tab[0]

Przekazując tablicę do funkcji w rzeczywistości przekazujemy funkcji wskaźnik do tej tablicy.

Przekazywanie tablic do funkcji

Tablicy nie można przesłać przez wartość.

Można tak przesłać pojedyncze jej elementy, ale nie całość.

Mamy funkcję o nagłówku:

```
void funkcja (float tab[]);
```

która spodziewa się jako argumentu: tablicy liczb typu float, Taką funkcję wywołujemy na przykład tak:

```
float tablica[4]={ 7, 8.1, 4, 4.12};
funkcja (tablica);
```

Tablice dwu – i więcej wymiarowe (macierze)

- są zespołem określonej liczby zmiennych o wspólnej nazwie, które oznaczono dwoma lub więcej indeksami,
- mogą przechowywać nie większą od ich rozmiaru liczbę elementów zbioru danych jednakowego typu.

	0	1	2	3	4
0					
1					
2					
3					
4					

W zapisie symbolicznym W(3, 5) oznacza zmienną w tablicy W położoną umownie na przecięciu 3. wiersza i 5. kolumny.

W języku C++ tablice wielowymiarowe to tablice, których elementami są inne tablice.

Definicja ta oznacza: tab_2D jest tablicą n-elementową, z których każdy jest m-elementową tablicą (liczb typu int).

Uwaga: zapis int tab 2D[n, m] jest błędny.

Przykład:

Gdzie: tab_2D jest tablicą 4-elementową, z których każdy jest 3-elementową tablicą liczb typu int.

[4][3]		0	1	2
	0	[0] [0]	[0] [1]	[0] [2]
	1	[1] [0]	[1] [1]	[1] [2]
	2	[2] [0]	[2] [1]	[2] [2]
	3	[3] [0]	[3] [1]	[3] [2]

Elementy takie umieszczane są kolejno w pamięci komputera tak, że najszybciej zmienia się najbardziej skrajny prawy indeks.

Stąd, inicjalizacja zbiorcza:

```
int tab[3][2] = \{1,2,3,4,5,6\};
```

spowoduje, że elementom tej tablicy zostaną przypisane wartości początkowe tak, jakbyśmy to robili grupą instrukcji:

```
tab[0][0] = 1;
tab[0][1] = 2;
tab[1][0] = 3;
tab[1][1] = 4;
tab[2][0] = 5;
tab[2][1] = 6;
```


Obsługa tablicy dwuwymiarowej:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int tab[5][3] = { 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15};
int main()
    for (int j=0; j<5; j++)
      for (int i=0; i<3; i++)
       cout << tab[j][i>] << " ";
       cout << "\n":
                                                               15
    return 0;
```


Przykład: tabliczka mnożenia

```
int main()
     int tab[11][11];
    for (int j = 0; j < 11; j++)
                                                     Wypełnienie
          for (int i = 0; i < 11; i++)
                                                     tablicy
               tab[j][i] = j * i;
    for (int j = 0; j < 11; j++)
                                                     Wypisanie
         for (int i = 0; i < 11; i++)
    cout << tab[j][i] << "\t";</pre>
                                                     zawartości
                                                     tablicy
          cout << endl;</pre>
     return 0;
```

Literatura:

W prezentacji wykorzystano przykłady i fragmenty:

- Grębosz J.: Symfonia C++, Programowanie w języku C++ orientowane obiektowo, Wydawnictwo Edition 2000.
- Jakubczyk K.: Turbo Pascal i Borland C++ Przykłady, Helion.

Warto zajrzeć także do:

- Sokół R.: Microsoft Visual Studio 2012 Programowanie w Ci C++, Helion.
- Kerninghan B. W., Ritchie D. M.: język ANSI C, Wydawnictwo Naukowo Techniczne.

Dla bardziej zaawansowanych:

- Grębosz J.: *Pasja C++*, Wydawnictwo Edition 2000.
- Meyers S.: język C++ bardziej efektywnie, Wydawnictwo Naukowo Techniczne